

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. הִנֵּה נִחַלַת יְיָ בְּגִים שָׁכַר
פָּרִי הַבֶּטֶן; תְּהִלִּים כְּזוֹג
2. וְתִבְּאֹאֶה נְעֻלוֹת אֶסְתֵּר
וְסִרְסִיָּהּ וַיִּגִּדּוּ לָהּ
וְתִתְחַלְחַל הַמִּלְכָּה מֵאֵד
וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ
אֶת מַדְרֵכֵי הַזֶּהֱסִיר שְׁקוֹ
מִעֲלֵיו וְלֹא קִבֵּל:

מוסף רע"י

וַתַּחֲלֹחֶלְהוּ נַמְתָּמָם מִלֵּן
 גִּזְפָּה (שם) (10), שִׁחֲרֹרֶה
 מִשְׁמִילָה אֶל הַדְּמִים.
 דִּקְמִי גִינֵעַ שַׁעַת וּסְתָה וְלֹא
 עֲמִינָה, עֲמִינָה שַׁעַת שִׁחֲרֹרֶה
 בִּנְיָמִן, דְּמִי חֲרֹרֶה אֶל
 הַיָּדִים הַמְּחַנְתָּה שַׁעַת שַׁעַת
 וּסְתָה וְלֹא דִקְמִי, סְטִירָה, אֶל
 עֲמִינָה חֲרִיץ בָּן וְתִלְחֹחֶה
 סְטִירָה, אֶל חֲרִיץ חֲרִיץ בִּנְיָמִן
 אֶל מְחַנְתָּה מְקַלָּת אֶל
 הַדְּמִים (שם) (3), חֲרֹרֶה
 צִמְצִימָה, דִּלְהֵי שִׁעִית אֶל
 מִשְׁמִילָה אֶל דִּלְהֵי שַׁעַת וְלֹא
 חֲרִיץ לְהִירְבֵּה, נִמְתָּם אֶל
 תִּבְקֹעַ מִלְחָמָה דָּם, אִשְׁלִי
 וּסְתָה (שם)
 חֲרֹרֶה, הִלְחֵה מִשְׁחֹס
 כִּנּוּן וְלִי שַׁעַת הַיָּדִים חֲרֹרֶה
 עֲמִינָה וּפְחֹסֹס יֵד הַמְּחַנְתָּה
 נִבְקֵרֶה, בָּן נִבְקֵרֶה שַׁעַת אֶל
 מִשְׁמִילָה מְדִרִי מִשְׁחֹס,
 מִרְפִּיָּה, הַדְּמִים, מִשְׁחֹס אֶל
 חֲרֹרֶה (שם), מְבֹשֶׁר, מִכָּה
 אֶקְרִי וּמִקּוֹץ יִלְרִי (יִרְחֹחַ)
 עַל לִבִּי יִרְחֹחַ מִדְּרֹחַ.
 הַלֵּל, שִׁמְשִׁמְשִׁי בְּעֵת עֲרֹן
 הַיָּדִים מְשִׁמְשִׁי בְּעֵת עֲרֹן
 שִׁדְרֵה מְשִׁמְשִׁי (שם) (12), וְדִוִּי
 אֶשְׁרֵה חֲרֹחַ מִיִּבְשִׁי.
 שִׁשְׁשִׁי בֶּן עַל עֲרֹן שִׁשְׁשִׁי
 לְשֹׁר מִמּוֹת (שם), מִקּוֹץ
 מִקּוֹץ מִשְׁמִילָה וְלִי דָם
 מִקּוֹץ מִשְׁמִילָה וְלִי דָם, אֶל
 אֶל הַיָּדִים לְשֹׁר מִמּוֹת אֶל
 שִׁשְׁשִׁי עֲרֹה, אֶל עֲרֹה
 מִשְׁמִילָה (שם) (12), עֲרֹה

ויקדש עצמו. לשמש בצניעות: **שמש עצמים.** להגות יראה כי הכא מפני פחולא דקה טהורה שהחזרה מסלקת שפתאום שאדם רואה או שומע נזהל **והאנשים.** הממשים מחזקין להו כוזבין סמוך למיתתו ואי טעמיהו דכ"ש משום ציעומתו דמלחן המות דזכרם היכי מטמא הא זכר אינו מטמא בצונס דקרינן ביה מבשרו ולא מחמת משום כבוד וצין התקינו שיהו מטיבילין כלים של סמוך למיתה אף על פי שלא נגעו בהם לאחר מיתה: **ובלנים.** אף הכלים של קודם למיתה: **מבשרים.** שאפילו במיתתן הם ממשוין מכל אדם: **ברתני.** מטמא משום כסם. דס נדה במשהו דאי משום טומאת מת לא מטמא אלא ברביעי: **וטמא צהל.** אם כל הרביעי: **יחד.** שטמא משום כסם. שנעקר מחיים: **גב'.** לפי מקור מקומו. **טמא.** הילכך אף על גב שנעקר לאחר מיתה מטמא צנדות מפני שהיה במקור מחיים ואע"ג דלאחר מיתה לאו רואה היא: **צהל גמי מטמא.** בתמיה. הרי יואל מחיים: **דס פוסה אינא צניינו.** לר' יהודה הואיל וספק הוא ספק אם נעקר כולו מחיים ספק אם נעקר מקצתו לאחר מיתה הוה דס תבוסה נעדר שמה רביעיית לאחר מיתה ור' יוסי סבר האי לאו דס תבוסה הוא דכיון דכורעת לילד הוא כולו נעקר מחיים: **אינא דס פוסה.** דאמרין בפירקין דלעיל (דף סב:) דטומאתו דרבנן: **צניו וצמוסו.** שהחליטה הרביעיית לנאת מחיים ספק כולו מחיים ספק כולו צמותו זהו דס תבוסה וטמא מדרבנן צהל כדאמר' בפירקין דלעיל [ס:] דס תבוסה דרבנן: **והחל'.** זה אינו הואיל ואינא לנא לפוקי שמה כולו צמותו הוה ליה ספק טומאה דאורייתא ברה"י וספקן ספקן טומאתו מדברי סופרים: **פוסה.** דטומאתו מדברי סופרים: **פוסה אינא.** דפשיטא לן דלא נפיק מיניה רביעיית שלמה לאחר מיתה. וספק רובו מחיים כו' רבותא אשמועינן דלע"ג דמפסקא לן אי רובו מחיים וגור עליה טומאה ומיהו אי הוה גמי רובא לאחר מיתה אין טומאתו מן התורה דרביעיית שלמה דמת בעינן ומיהו אי הוה פשיטא לן דרובא מחיים לא גזרו עליה:

שראשון

ההרג שיצא ממנו רביעית דם
מפני שהטפה של מיתה

בצעי עדיין לא פסק וטיפה דנקט דוקא
יהודה אע"ג דלין דרך לעמוד על העץ
דראשון ראשון בטל והרב ר' יהודה בן
בטל והממס דבית הכי היינו מנא קמח
מפרש טעמא אחאי פליג אדר"ש שאני
שלא פסק ובודאי איכא מינוט לאחר מ
דאיכא לספוקי שמה יאזכר מיהם
דבלאו גומא אינו מתערב

תינוקת פרק עשירי גדה

להוציא את הזרע: פחדא
כרכום והגיע שעת וסתה
דמיס: ציעתותא. הצהלות
ורפיא: אלא הא דסנן כל

ויקדש עצמו בשעת תשמיש אמרו הרבה עשו כן ולא הועילו אלא יבקש רחמים ממי שהבנים שלו שנאמר י'הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן מאי קא משמע לן דהא בלא הא לא סגי מאי שכר פרי הבטן א"ר חמא ברבי חנינא בשכר ⁶שמשחין עצמן בבטן כדי שתזריע אשתו תחילה נותן לו הקב"ה שכר פרי הבטן: בית שמאי אומרים [וכו']:

מאי מעמייהו דבית שמאי אי נִמא משום דכתיב: "וַתַּחֲלֹחַל הַמֶּלֶכָה" וְאָמַר רַב מִלְמִד שְׁפָרָה נָדָה הֵכָא נָמִי אֲנִי בִיעֲתוּתָא דְמֵלָאכָא דְמוֹתָא חֲזִיָּא וְהָאֲנִי תַנֵּן "שְׁחֲרָדָה מִסְלַקְתָּ אֶת הָרַמִּים הָאֵל לֹא קִשְׂיָא פְחָדָא צְמִית בִּיעֲתוּתָא מִרְפִּיא אֵלָא הָא "דְתַנֵּן "שׁ אֹמְרִים כָּל הָאֲנָשִׁים מְתִים זִבִּין וּבִ"ה אֹמְרִים אֵין זִב אֵלָא מִי שְׁמַת זִב "אֲקָרִי כָאֵן מִבְּשֵׁרוֹ וְלֹא מִחֲמַת אֹונֶסוֹ אֵלָא מִעֲמָא דְבִ"ש כְּדִתְנִיא "בְּרֵאשׁוֹנָה הִיוּ מִטְבִּילִין כְּלִים עַל גְּבִי נְדוֹת מִתּוֹת וְהִיוּ נְדוֹת חַיּוֹת מִתְבִּיִּישׁוֹת הִתְקִינוּ שִׁיהוּ מִטְבִּילִין עַל גְּבִי כָּל הָנָשִׁים מִפְּנֵי כְבוֹדָן שֶׁל נְדוֹת חַיּוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה הִיוּ מִטְבִּילִין עַל גְּבִי זִבִּין מִתִּין וְהִיוּ זִבִּין חֲזִין מִתְבִּיִּישִׁין הִתְקִינוּ שִׁיהוּ מִטְבִּילִין עַל גְּבִי כָּל הָאֲנָשִׁים מִפְּנֵי כְבוֹדָן שֶׁל זִבִּין חַיִּים: **בְּתַנִּי** "הָאִשָּׁה שְׁמַתָּה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנָּה רְבִיעִית דָּם מִטְמָאָה מִשּׁוּם כְּתָם "וּמִטְמָאָה בָּאֵהָל רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר אֵינָה מִטְמָאָה מִשּׁוּם כְּתָם מִפְּנֵי שְׁנַעֲקָךְ מִשְׁמַתָּה וּמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה בְּיוֹשֶׁבֶת עַל מִשְׁכַּב וּמִתָּה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנָּה רְבִיעִית דָּם שְׁהִיא מִטְמָאָה מִשּׁוּם כְּתָם אֲמַר רַבִּי יוֹסִי לִפְיֶיךָ אֵינָה מִטְמָאָה בָּאֵהָל: **גְּמֵ'** מְכַלֵּל דְתַנָּא קָמָא סָבַר אָף עַל גִּב דְנַעֲקָךְ דָּם מִשְׁמַתָּה מִטְמָאָה מִשּׁוּם כְּתָם אֲמַר (רַבִּי) זְעִירִי "מִקּוֹר מְקוֹמוֹ טָמֵא אֵיכָא בִינְיִיָּהוּ: וּמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה: מְכַלֵּל "דְתַנָּא קָמָא סָבַר בָּאֵהָל נָמִי מִטְמָאָה אֲמַר רַב יְהוּדָה דָּם תְּבוּסָה אֵיכָא בִינְיִיָּהוּ דְתַנִּיא "אִיזְהוּ דָּם תְּבוּסָה פִּירֵשׁ ר"א בְּרַבִּי יְהוּדָה הֲרוּג שִׁיצָא מִמֶּנּוּ דָּם בֵּין בַּחֲיִיו בֵּין בְּמוֹתוֹ סָפֵק בַּחֲיִיו יֵצֵא סָפֵק בְּמוֹתוֹ יֵצֵא סָפֵק בַּחֲיִיו וּבְמוֹתוֹ וְהוּ דָּם תְּבוּסָה וּחֲכָמִים אֹמְרִים "בְּרָה" סָפֵקוּ טָמֵא בְּרָה"ר סָפֵקוּ טָהוֹר אֵלָא אִיזְהוּ דָּם תְּבוּסָה "הֲרוּג שִׁיצָא הֵימָנוּ רְבִיעִית דָּם בַּחֲיִיו וּבְמוֹתוֹ וְעֵדִיין לֹא פָסַק סָפֵק רֹובוֹ בַּחֲיִיו וּמִיעוּטוֹ בְּמוֹתוֹ סָפֵק מִיעוּטוֹ בַּחֲיִיו וּרֹובוֹ בְּמוֹתוֹ וְהוּ דָּם תְּבוּסָה רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר חַיָּה מוֹטֵל כְּמִטָּה וּדְרָמוֹ מִטְפָּטָף לְגוּמָא טָמֵא מְעוֹרֶבֶת בֵּן וּחֲכָמִים "מִטְהַרִּין מִפְּנֵי

דקאמער לקמן שאני אומר טיפה של מיתה עומדת לה על
לא מעט ורבנן דקאמרי ראשון ראשון נפסק רבותא קאמרי
יר י"ע מפרש ועדיין לא פסק פירוש מלהיות שותף אילו
מפרישי טעמייהו אמאי פליגי אדריי יהודה מפני שראשון
אומר טיפה של מיתה עומדת על העץ ור"ם מפרש ועדיין
הוא כדמפרש ואזיל ספק רובא מחיים ספק מיטוט כו' וחס
מיה: **ורמז** **מחציתא** **לנאומא** רבי יהודה נקט גומא חס
מיה: אלא נוטף וכו' וכו' אבל רבי שמעון דגזנט שותף

עמ.

והאנן תנן שחררה מכלקת הרמים. כללן ממתינן להסא הוה
מני למספרך אדרב אלן אנב דקאי לפרושי ממני פריך
אלא מעמא דביט שמאי וי ברתנן בראשונה. השמע
דיקן לא אחי כז"ה ומימא דסבוק מועד קטן (דף מ:)
תנן לה גבי
סבוק בראשונה דקאי חסד דהוה

הילכתא פסיקתא משמע דכדכולה
הלכתא כמו שהסקינו לנכון
ועתה פת' דמיתלין (פ"ט) קמני לכולו
ואומר ר"ת דבריימא דהכא איירי
בכלים שהיו עליה סמון למיתה
ומודו ד"ה כללים שיש עליהם טומאה
וצה לכל פלוגמא דלמיתמין ארישא
דזו חצה מטמאין בצבן מסמא עד
שימוק הבשר כו' שמא יתעלפה והן
חומרם מוקי בית שמאי בכל הנשים
שמטמאין בצבן מסמא עד שימוק
הבשר ואהא דוקא פליגי ד"ה ועי"ל
דבראשונה דהכא היינו דמתחילה
היו נוהגין כד"ה ולצבן מסמא
לכ"ע שהיו נוהגין כד"ה שמאי:
ממא משום בתפ"ה דס'
שמיש אמרו הרבה
א יבקש רחמים ממי
הנה נחלת ה' בנים
משמע לן דהא בלא
פרי הבטן א"ר חמא
במשהין עצמן בבטן
י"ל נותן לו הקב"ה
ממאי אומרים [כו']:
מאי אי נימא משום
בה ^א ואמר רב מלמד
מי אנב ביעתותא
והאנן תנן ^א שחרדה
א לא קשיא פחדא
א אלא הא ^א דתנן

ימים מתים זבין ובה' שמת זב^א אקרי כאן
 זהו אלא מעמא דב"ש מטבילין כלים על
 חיות מתביישות על גבי כל הנשים
 חיות בראשונה היו מתין והיו זבין חין
 זהו מטבילין על גבי ודן של זבין חיים:
 ויצאה ממנה רביעית^א ומממאה באהל
 מטמאה משום כתם ומורה רבי יהודה
 במתה ויצאה ממנה אה משום כתם אמר
 ומממאה באהל: גמ'
 אף על גב דנעקר דם כתם אמר (רבי)
 מטמא איכא בינייהו: ל^א דתנא קמא סבר
 כי יהודה דם תבוסה זהו דם תבוסה פירש
 שיצא ממנו דם בין חיו יצא ספק במותו
 דם תבוסה וחכמים נא ברה"ר ספקו טהור
 יהורג שיצא הימנו ויעדיין לא פסק ספק
 ספק מיעוטו בחיו יסור יהודה אומר
 מטמא לגומא טמא מטמא^א מטהרין מפני

של מיתה עומדת לה על העז הא אם ירדה למטה הוה מטמא רבי ראשון נפסק רבותא קאמר אפילו לא פסק כיון דלאנו אלא מטפטף פירוש מלהיות שותף אילו היה מטפטף היה טהור דראשון ראשון אדריבי יהודה מפני שראשון ראשון נפסק וכן נמי ר' יהודה צמר הכי גל העז ור"ת מפרש ועדיין לא פסק שאחר שנודע לנו שמת ראשון נוחיים ספק מיעוט כו' ואמת לאפוקי מתנא קאמר אפי' היכא רבי יהודה נקט גומא ממש ואזכיר טעמא שיהא יחד ומגטרף רבי שמעון דקנט שותף אפילו בצרר ממערב פיה:

עין משפט
נר מצוה

סא א ב מיי פ"ד מהל' מתמאי משכב ומושב הלט"ו סג עשין רלא:
סב ג מיי פ"ב מהל' טומאת מת הלי"ד סג שס:
סג ד מיי שס הלי"ג:
סד ה מיי שס הלי"ד:

תום' הרא"ש

[illegible]